

Şair Engelliyasamak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.08.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayten'in Gözleri

Bizim de çocukça oyunlarımız, sevdalarımız vardı.
Mesela saklambaç
Ben her zaman ki gibi ukala bir tavırla sorardım.
Kimden neden saklanıyoruz
Saklanmak için mi bu dünyaya geldik?
Diye sorularım uzayıp giderdi.
Gülümserdin içindeki hiç büyümeyecek çocuk gibi.
Ve misketlerini uzatırdın...
Her bir miskete tek tek bakardım senin gözlerini görmek için
Görürdüm ama söylemezdim
Sadece severdim gözbebeklerini
Ya o sevdalarımız...
Çocukça yaşadığımız
Şevda yaşanırdı acı çekmeden, isyan etmeden.
Çünkü çocuktuk korkularımız ve yalanlarımız yoktu
Sen büyüdün ben büyüdüm
Aştan korkar olduk
Saklanır olduk sevdadan
Çocukluğumuzdan bir tek Ayten'in gözleri kalmış,
Şimdi ise;
Bakıyorum, içimdeki hiç büyümeyen çocuğa
Ayten'im görüyor musun?

15 Mayıs 2010

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Çocuk Gibi

Korkuyorum bir çocuk gibi
Çaresizce sana sığınmam, sana koşmam bu yüzden
Ölümden korkmam
Ölümü beş sefer yaşadım
Onlarla ayrı zamanlarda beş sefer öldüm.
Düşünürüm onları
Bir de sensizliği düşünürüm korkarım.
Ağlarım
Yüreğim kanar,
Sessizliğim çığlığım olur
Susarım.
Onlar için
Korkularım için

Şair Engelliyasamak

Yalnızlığımı

Korkuyorum bir çocuk gibi
Çaresizce sana sığınmam, sana koşmam bu yüzden
Ölümden korkmam
Ölümü beş sefer yaşadım
Onlarla ayrı zamanlarda beş sefer öldüm.
Düşünürüm onları
Bir de sensizliği düşünürüm korkarım.
Ağlarım
Yüreğim kanar,
Sessizliğim çığlığım olur
Susarım.
Onlar için
Korkularım için

Şair Engelliyasamak

99 Gül

İlk önce kainat ve melekler yaratıldı sonra dünya daha sonra da insan
Yaratan öyle tasarlamıştı.
Onun içindir ki bu araştırma isteği insanlarda
Yaratan için seni sana veriyorum ey aşk.
Tüm meleklerle itaat emri verilmişti Yaratan tarafından
Şeytan itaat etmemişti, ateşten yaratılmış olmayı
Kendince bir üstünlük sebebi olarak görmüştü.
Şeytan, Adem ile Havva'ya yasak meyveden yedirdi
İnsanı cennetten sürgün ettirdi.
Adem baba ile Havva ana sürgün edilmişse
Esas cehennem bu dünya olsa gerek.
Adem ile Havva için seni sana veriyorum ey aşk.
İnsan yaratıldı, insan aradı, insan yoldan çıktı
Ve insan Yaraticının yerine girmeye çalıştı.
Yol göstericiler yolladı Yaratan
Peygamberlikle müjdelenmiş kişilerdi onlar
Çünkü son Peygamber, son Kitap henüz gelmemişti
Son Peygamber ve son Kitap için seni sana veriyorum ey aşk.
İnsan düşündü, aradı buldu, icatlar yaptı
Çünkü sürgün yerindeydi barınma ihtiyacı duydu
Yemek yeme ihtiyacı ve üreme gibi
Tüm ihtiyaçlar için seni sana veriyorum ey aşk.
Gelişti insan, gelişti dünya başka gözlerle baktı karşı cinse
Çok acıyordu insanın yüreğini ateşler halinde yanıyordu
İşte o zaman anladı insan
Adem ile Havva'nın ne büyük bir suçu işlediğini
Gelişen insan için, seni sana veriyorum ey aşk.
Ve işte insanı insan yapan şeye geldi sıra
Düşündüklerini ve gördüğü tüm güzellikleri kaleme aktarma
Gezmek ile görürsün içindeki insanı, içindeki sevdayı, içindeki aşkı
Yazarsın kelime kelime, harf harf çünkü
Yazgısıdır insan.
Yazgısı olan insan için seni sana veriyorum ey aşk.
Şimdi yazgısını yazan o insanlardan birisiyim
Yazgım ne, onu arıyorum yazdığım kelimelerde
Belki de insanı insan yapacak belki de yüreğim yanacak
Seni aradığım gördüğüm dizelerde
Çünkü gönül gözüm açık, çünkü seni seviyorum
Çünkü sana aşığım.
Neredesin gönlümdeki güzelliğim neredesin?
Bir küçük imzam neredesin?
Gülün dikeninde misin bülbüle ömür veren
Çünkü sana kanını verdi Peygamber elinde kokladı tenini...
Gözümünden süzülürken gördüğüm yaşlar
İsa'nın kanı mıydı Magdalalı Meryem'im eşarbından süzülen
Yüreğim çarmığa gerilmişken aşkım mıydı sensizliğe meydan okutan
Bu şiirde...
Sabırla beklediğim sensin Eyüp Peygamber misali
Virane olmuş bu şehirde
Kusuyorum aşkı Yunus Peygamberi kusan balık misali
Küçük kıyametler kopuyor yine benliğimde
Harfler gemi oluyor, sen ise Nuh Peygamber...

Kurtarıyorsun
İçimdeki aşkı, içimdeki seni, içimdeki sana yazılan masalları...
Binbir gece anlatan kimdi bu masalları?
Sen miydin yoksa Şehrazat mıydı?
Uykusuz duran ise ben miydim yoksa şehriyar mıydı
Ey aşk...
Yusuf idim bir iftira uğruna gönül zindanında yattım yıllarca
Mecnun idim çölleri aştım, Ferhat idim dağları delen
Kerem idim yandıgım
İsmi Züleyha koydum yüzümün akı
İsmi Leyla koydum akıl gözüm
İsmi Şirin koydum yürek gücüm
Ve ismini Aslı koydum bu aşkın düğümü...

21 Ocak 2012

Şair Engelliyasamak

Aman Tanrım

İçkiler su misali akıyor Gemliğe, geceye, yalnızlığıma dair. Sarhoştum, bir çocuğun anne kokusunu kaybetmişçesine çaresizce ağlıyordum hiçkıra hiçkıra bir gözümden sen akıyordun, bir gözümden ise hasretin akıyordu. Bedenim ilk defa bu kadar içtim diye küfür ediyordu. Birden her şey sustu bedenim küsmüştü artık bana, konuşmuyordu ve aynı anda kapı çalmıştı iki defa...

Postacı git başımdan diyordum yalnızca. Kapı çalması tekrar edince, anladım ki postacı değilmiş yavaş yavaş kalkıp, doğruldum kapıya doğru yöneldim ve kapıyı açtım...

Yaşlı, dilenci amcaydı kapıdaki, karnım aç bana para verir misin diyordu. Amca diyordum, hiçbir dilenciye para vermem ama buyur gel yemek var. Geldi içeri ben yemeği ısıtırken o da banyoda ellerini yıkamıştı. Yaşlı adam yemeğini yerken bir yandan da sohbet ediyorduk. Bilindik sorularıma hiç tahmin etmediğim cevaplar veriyordu.

—Sen kimsin diyordum

-“Tanrı’nın meleği” diyordu.

Pekâlâ, Tanrı’nın meleği nerelisin memleket nere diyordum

-“Cennet” diyordu.

Adam bir yandan yemek yerken, gülümseyerek sorularıma devam ediyordum.

—Ne için buradasın Tanrı’nın meleği sonra sana kızmasın Tanrı

-Yok yok diyordu ve ekliyordu;

Tanrı çok yorulduğu için bir hafta tatile çıktı, yerine bakacak bir insan bulmam için beni görevlendirdi.

Kimmiş o insan diyordum

“Sen” beni de sana yardım etmem için görevlendirdi diyordu.

Korkmuştum o yaşlı amcadan, onun söylediklerinden

Ve onun seviyesine indim dedim ki;

“O zaman ben Tanrı isem seni istemiyorum evimde”

Birden yaşlı adam bir tüy bırakarak yok oldu. Aldım elime o tüyü

içimdeki ses bana diyordu ki bir hafta sonra görüşürüz...

Birinci gün ikinci gün derken bir hafta boyunca canı olan canlılar yaratıldı ve ömürleri bitince canı alındı. İnsanların istekleri kulaklarımda yankılandı. Kimisi sağlık istiyordu, kimisi ise maddiyat. İşte o zaman anladım ki; “Tanrı ya sağlık sorunları çıktığı zaman ya da maddi sorunlar çıktığı zaman akıllarına gelir insanların...”

Bir haftalık Tanrısal görevim bitmişti “Tanrı’nın meleği” tekrar gelmişti diyordu ki; Tanrı seni ödüllendirecek verdiği görevi tam olarak yerine getirdiğin için... Dile yalnızca kalben dile ruhunu görüyor diyordu...

İnsanların hiç dilemediği aşkı ve sevdayı diledim.

İçimde bir tek sen vardın biliyordu. Yazgında varsa verir diyordu

Kendi yazdığı yazgısıyla oynayamaz.

Sadece bekle...

Bir kalem bir kâğıt oluyordu Tanrı’nın Meleği, ona şiir yaz diyordu Yazıyordum yazdıkça anlıyordum ki;

Tanrı kendisinden bana bir parça vermişti

İnsanların yazgısı yazmak misali görüyordum şiir yazmayı,

Bir tek kelimelerin içindeki seni değiştiremiyordum.

02 Temmuz 2011
Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Balıkçı Kral

Bir şeyin mi var, iki günden beri yoksun
Seni göremediğim anlar nasıl olurum bilemezsin.
Kırkikindi yağmurları gibi akar gözlerimdeki yaşlar
Nemrutun başı misali dumanlı olurum.
Burun deliklerimden bir total sinek girer beynimi kemirmeye başlar
Hz. Yusuf olur yüreğim kör kuyularda görür bir ışık süzmesi
Duyar kulaklar Münir Nurettin Selçuk'un eserlerini
"Beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın" der,
İşte o zaman kalem ile beyaz kâğıdın buluşması başlar.

Yazar içimdeki şair, ölmek için durmaksızın yazar
Belki de Donkişot gibi olmayan sensizlik ile savaşıyorumdur.
Çünkü sen hiçbir zaman benim olmadın ki
Belki de Balıkçı kralımdır ve seni izliyorumdur hayallerim ile
Yine filmlerin arkasına sığındı bu gönül
Sana yazmak bir filmi tekrar tekrar izlemek gibi çılgınca
Sonunu bilerek...

Şiirimin esas adamı, benliğimdeki seni kaybetmiş bir adam
Evsizlerin arasına karışmış
Kutsal kâseyi arayan, aklını kaybetmiş bir deliyim.
Bir kadın görüyorum sana benzetiyorum güzelliğini
Seni takip edermişçesine onu takip ediyorum
İzliyorum, o kadındaki senin güzelliğini
Yanıma bana yardım için gelen adamın
Nerden bilecektim ki seni alıp götürən kişi olduğunu...
Ona bir hikâye anlatıyorum diyorum ki;
Bir çocuk rüyasında Kutsal Kâse'yi görür, ulaşmak ister ve ulaşır kral olur.
Kibrine yenik düşer daha fazlasını ister, yüreği yanar sevgisizlikten
Hırs kralın tüm duygularını öldürmüştür çünkü
Bir adam gelir yanına acır haline
Su diye inler kral.
Adam verir suyu içer kralın içindeki yaraları iyileşir
Kral "neden bana bu iyiliği yaptınız" der
"Suya ihtiyacın vardı ben de verdim" der.

Kara şövalyeler görüyorum üzerime geliyorlar
Gücüm yok onlarla savaşmaya
Seni hayal ederken kılıç darbeleri alıyorum.
Filmin sonu gelirken
Sana benzettiğim kadın geliyor sarılıyor
Ten kokunu duyamıyorum, ellerini hissedemiyorum
Gözlerini göremiyorum
Çünkü...

Münir Nurettin Selçuk eserlerinden birini söylüyor
"Beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın" der
İşte o zaman kalem ile beyaz kâğıdın buluşması başlar.

27 Temmuz 2012

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Bir Sevda Ölüür Mü?

Ses, biz insanlara verilmiş en büyük armağandır
Bir de görsellik eklendiği zaman değmeyin keyfine o zaman insanların
Kim bilir ne naralar atıldı bir şarkıyı söyleyen bayan için.
Ya da perdenin arkasında hayal ederek dinlenildi Safiye Ayla misali
Ya o güzelim 80' li diziler de aşık olunmadı mı Bruce Willis'e kadınlar Alev Sezer sayesinde...
Şiirler, filmler aynıdır ve her ikisi de hayal ürünüdür
Şairler ve senaristler hayal ettiğinden fazla yaşayamaz da o yüzden.
Sana bu şiirimi yazarken nereden aklıma geldiyse böyle giriş yazdım sevdiğim
Belki de kaçıyorum kelimelerin arasındaki sensiz yaşadığım aşktan
Her filmi seninle benim ilişkimize benzettiğimden dolaydır belki de...
Patch Adams'ım ben bu şiirde,
Sen ise bir kelebek olacaksın gözümün önünde uçuşan.
Bilindikdi her şey ben alaycı edayla yazıyordum şimdiki gibi
Sen ise işinde ciddiydin çabuk hayata atılan bir kadın olmak istiyordun.
Doktoranı verdiğin zaman her kapı açılacaktı çünkü akıllıydın ve çok güzeldin.
Bir gün bana baktın ben de sana
Ve...
Cümleyi neden bitirmediğime gelince
Filmdeki iyi kız ölüyordu film bitiyordu.
Sen hiçbir zaman ölmeyeceksin benim kalemimde
Çünkü şairler hayal ettiği sevgiliyi yazdığı ve yaşattığı için...

Paraf Hanıma ithaftır.

16 Nisan 2012

Şair Engelliyasamak

Bu Son

Yeter artık bıktım senin kaprislerinden, gidip geri gelmelerinden
Ya gidip hiçbir zaman gelmeyeceksin
Ya da gelip hiçbir zaman gitmeyeceksin.
Bu ilişkiyi çocuk oyuncağına döndürdün
Kıran sen, tamir eden hep ben oluyorum.
Aramızda soğan zarı kadar mesafe vardı onu da yok ettin
Çek git, git ki;
Daha çok acı çekmeyeyim, daha çok nefretimi yüzüne vurmayayım.
Çek git, git ki;
Her güne yenik başlamayalım.
Çek git, git ki;
Yürümeyen bir ilişkiyi zorlayarak dana fazla yıpranmayalım.
Sancılı zamanların doğurduğu bir ilişkiydi bizimkisi
Senin için yeni bir umut, yeni bir sestim.
Benim için sen her şeydin ama
Bu gerçeği hiçbir zaman anlamadın.
Hem kendini hem beni hırpaladın
Zamanlı zamansız küsmelerle gönül bağımı talan ettin.
Gönül almaya çalışmaktan bitap düştü yüreğim
Bin yıllık yükü omuzlarıma sen bindirdin
Artık nefes alamıyorum.
Küme küme gezinen bulutlara özenir oldum
Nicedir gözlerimi gökyüzüne kilitleyip bulutların peşine takılıyorum.
Ne zaman aklıma sen gelirsen o an bulutlardan kayıp yeryüzüne düşüyorum.
Bırak beni
Bırak beni ki;
Tutduğum bulutlarla dans edeyim.
Bırak beni ki;
Yorgun yüreğimi güneşe sereyim.
Bırak beni ki;
Bir yudum nefes de ben alayım.
Şimdi ardına bakmadan çek git
Sana ait ne varsa yaktım gitti.
Dudaklarım aşkın pasını sildi
Bu yürek senden feragat etti.

11 Şubat 2012

Şair Engelliyasamak

Bu Şiirin Öznesi Sensin

Aynalar yürek acımı neden gösteriyorsunuz ilk ayrılanlar biz miyiz?
Git diyen ben değildim ay ışığında gel diyen de ben olmayacağım
Güneş aya küsmüş ayın bundan haberi yok
Sessizlik bozulsun, dursun dünya, akmasın zaman
Ağlama duvarı önünde...
"Ayrılmayı düşünüyorsan bunu üç güne sığdır
Daha uzun süre canımı yakma" demiştin.
Oysa hiçbir ayrılık üç güne sığmazdı, biliyordun
Ve ben de yere göğe konduramadığım
Bu aşkın ayrılık perdesini sığdıramadım.
Ayakları açıkta kaldı üşüyor yalnızlık.
Yüreği yangın yeri yine g/özümde güzelliğin var
Bakarım sana, gözlerin İsrâ renkli olan bir kadını görürüm.
Sesler duyarım, ilk ezan sesi kadar mukaddes, ilk ayet gibi dinlerim
Sonra Kasva misali olurum sen işe Kabe
Giden parçam için kafamı vurduğum.
Şelâle misali akarken gönlüm sana
Aklım firar ederdi adını her andığımda.
Ellerim ise soğuktan ve açlıktan titreyen çocuğun eli gibi
Nasıl da içimi titretirdin.
Kurumuş ekmeğim, kurak dudaklarıma suyumdun.
Rüyamda görsem ayrılacağımızı
Hayra yormazdım, gittiğine hala inanmadığım gibi...
Edirnekari ile süslediğim sandığın içinde çıkarttım anıları
Ebru desenleri ile bezedim ipeksi el yazması şiirleri
Ağlamak yüreğim aşıklar atışırken
Sazın bam teline bastı Aşık Veysel bizim için
Ben İbrahim'in ateşinde yanarken...
Bülbül bitap düşmüş, güller solmuş
Gece matem havasında zılgıt çekerken
Sinemde kor olmuş aşk ateşinin gölgesindeyim.
Ayrılık bize hiç yakışmadı
Kehribar kokan ellerini benden çektin çekeli
Yaralarım hiç kapanmadı.

18 Ocak 2012

Bu şiir güçlü kalem Duraner Yay'a ithaftır

Şair Engelliyasamak

Cem Yılmaz Yok Olur Sensizlikte

Hayata bakış acımız aynıdır insanlarla yazarak üreten kişilerin
Her sabah günaydın deriz yanımızdaki kişilere işe gideriz, işten döneriz.
Diğer insanlarla, biz yazarak üreten kişiler arasındaki tek fark küçük nüansları
görmemizdir.

O yüzdendir pek fazla konuşmayız,
O yüzdendir gözlerimiz ferfecirdir izler, dinler etrafını...

Nereden aklıma geldiyse bilmem
Sana bu şiiri yazarken bunları anlatmak geldi içimden
Acaba Cem Yılmaz'laşıyor muyum bilmem?

Hani Cem Yılmaz da her kelimededen bir espri çıkartır
Mesela

Bir gün bir bayan hayranı sizi bir bayan doktor sünnet etmiş der
Cem Yılmaz da evet der,
Çünkü kadın doktor aile dostlarıdır ve uzmanlığı ise genel cerrahidir
Kadın der ki, insan bineceği dalı keser mi?

Ve bu espiriyi yıllarca anlatır
Benim seni sevdiğim seni gördüğüm anı anlattığım gibi
Çünkü...

Her sabah seninle uyanırım
İçimdeki karanlığımı Nemrut'tan güneş misali doğarsın.

Serçeler konar camımın kenarına sevdiğim
Seninle konuşmuş gibi onunla konuşurum.

Sana selam yollarım
Kahvaltımı papatyalara bakarak yaparım senin gözlerine bakarmışcasına
Zeytin ağaçlarının yaprakları saçların gibi kokar içime çekerim.

İşe giderim, işten eve geldiğimde ise
İçimdeki Cem Yılmaz yok olur
Çünkü sende kalır bu Efsane şair.

12 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Engelsizsiniz

Engel ne demek bilmezken sen öğretmiştin bana
Halbuki ne kadar güzel geçiniyorduk sen ile ben bir de düşlerimiz
Düşlerimizde yaşadık masallardaki aşkı
Şimdi ise biz masal olduk yazdığımız yazılar da, şiirler de...
Engellileri ve haklarını yazıyorsun eleştirmek için yazıyorsun ellerinle
Eleştiriye açık olmayan bir kişiden böyle yazı okumak yüreğimi acıtıyor
Engelli olan kim diye düşünmüyor değilim.
Sevdiğin kişiye görünmemesi gerekenleri görmeye başladım diyen kişi mi
Yoksa aramızda neden engeller diyen kişi mi?
Ben sonradan engelli olmadım senin gibi
Hayatı olduğu gibi kabullendim, senin hiçbir zaman yaşamayacağın gibi
Ayaktayım dimdik üstelik bir otobüste ayakta duracak kadar yaşıyorum
Yürekliyim, bu şiir ile sana cevap yazacak kadar.
Şimdi sustur kalemimi lütfen
Sustur ki;
Görmesin gönül gözü açık kör (ama) abiler
Okumasın bülbül sesli dilsiz (lal) ablalar
Dokunmasınlar elsizler, hissetmesinler spastikler
Çünkü
Engelsizsiniz
Kır kalemi hatıralarımız için...
Bu şiir sahibine verilmiştir.

07 Şubat 2012

Şair Engelliyasamak

Fatma'ya

Bir şiir yazılırken,
Giriş nasıl olsun diye düşünmez hiçbir şair.
Kimi şair yazmak için yazar,
Kimi şair ise okunsun diye yazar
Ben ise, ne yazmak için yazarım ne de okunsun diye
Yazarım yalnızca...

Hikayeler eklerim şiirin içine
Kimsenin bilmediği veya bilip de yazmaya cesaret etmediği hikayeler
Bilmezler çünkü, hayatı incelemeyiz, görmezler.
Şiir onlar için, çiçeklerle böceklerle bezenmiş dört duvardır
Onlara lafım yok, lafım bilipte yazamayanlarıdır.
Okunma kaygısı vardır o tipte olan şairlerin
Ve yeni bir akım oluşturmaktan korkarlar.

Benim hiçbir zaman öyle bir kaygım olmadı
Çünkü ben Efsane şairim
Şunu iyi bilirim ki, bir gün onların devri bitecek
Efsaneler deyam edecek
Kavuşamadığı aşkı efsane olduğu için...

Sevdiğim şimdi uyanmışsındır, yüzünü yıkamış
Kahvaltı yapmak için ekmek almaya dışarı çıkacaksın
Kapının demirlerine koyduğum
Bir gül ve sana yazığım bu şiiri bulacaksın
Yine hikaye ile bezenmiş.

Üniversitede hocanın biri sınav sorusu olarak tahtaya neden diye yazmış
Öğrenciler şaşırılmışlar ve ne yazacaklarını bilememişler, zaman akıyormuş.
Bir şeyler karalayıp hocaya vermişler fakat bir tek öğrenci 100 puan almış
O öğrencinin verdiği cevap ise; Neden Olmasın?
Yine aynı hoca ikinci sınav yapar sorar der ki; Risk nedir?
Aynı öğrenci bir tek ismini yazar ve boş kağıdı on saniye içinde teslim eder
Yine en yüksek puanı o öğrenci alır.
Bir sonraki sınavda, yine aynı soruyu sorar hoca "Risk nedir? " diye
Yine aynı taktiği uygular öğrenci, boş kağıdı verir, bu sefer sıfır alır.
Hocasının yanına gider neden sıfır aldığını sorar
Hocanın cevabı şu olur;
Aynı şartlarda ikinci bir riske girmek aptallıktır der.

Şimdi sen o hocasın benim gözümde
Ben ise o öğrenciyim fakat onun kadar aptal değilim
Çünkü ben Efsane şairim.
Şimdi sana diyorum ki;

Efsaneler deyam edecek
Kavuşamadığı aşkı efsane olduğu için...

24 Temmuz 2012

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

GülüŖün Saklı Avularım

Gezmek mi, anlatmak mı, anlamak mı lazım seni yazmak için?
Kahretsin ki ben Ŗair değilim
Senin kadar güzel bir insana benzetme yapmadan yazamıyorum.
Belki de gerçek Ŗairim, kelimelerim senin kadar güzel olmasa da
İçinde sen olduğun için gzelleŖiyor.
Ŗimdi tekrar seni sana benzeteceğim yazgım olan Ŗiirde...
Yazdığım sen olunca her kelimeyi kaderim olarak görecek bu gönül gözü
YaŖadıęım Ŗehirde göz/el bir insanı arayacak.
Tutunacak aŖkla eller senin eline çünkü sen yaŖadıęım Ŗehirde
Gz/el insan olacaksın.
Sonbahar tortusuna karıŖacak Ŗiirler
Yaprak yaprak savrulacak dizeler
Belki bir de rüzgar eser, kokun yayılır Ŗehrime...
İŖte o an gazel olur dŖerim dillere
Okunur deŖtanım, gönülleri dağlarım.
Hüzün bahçelerinde yediveren olup aarım
Ağıtlar yakmayın ardımdan
Ben sonbaharda da iek aarım.

05 Ŗubat 2012

Ŗair Engelliyasamak

Gün Geceye Çevirdi Yüzünü

Aşkı öldürdün mü, hayır bunu yapamazsın
Senin için çekilen filmleri, yazılan senaryoları öldüremezsın.
Ağlar Meral Okay, ağlar yalnızlıktaki bir çocuk
Sonra sen ağlarsın gözlerindeki yaşlar Anka kuşundan süzülür
Yazılan şiirlerden sen doğarsın tıpkı Fahriye Abla misali...

Gece giyinir matemli elbisesini
Sessizlik çöker yürek hanelerine ama sen susamazsın.
Haykırmak istersin içindeki çocuğa inat
Sesini duyan olmaz.
Oysa kulağım sende hadi şimdi sen söyle.

Ölüm sessizliğindeydi sessiz çığlıklarım
Ve bir tek Orhan Baba isyan ediyordu
Giderken elveda demedin diye...
Bülbül sesli yüreğim bile konuşmuyordu
Güller İsrâ'ya dönüşmüş Hz. Hüseyin için
Ve kanlı mendilin ile gözlerimdeki yaşımı siliyordun.
Ağlayan kimdi, içimdeki sensizlik miydi
Yoksa sevgiyi sorgulayan Türkan Şoray mıydı?

Zaman acımasızdı, tüm aşkları bir bir öldürmeye yemin etmiş gibi
Kaç kere seni sevmeye kalkışsam,
Bir o kadar uzağına düştüm.
Adına kader diyorlar oysa senin yüreğin yetmiyordu
Bunu kimse bilmiyor.

Asi bir Karikatürist gibiyim yazılarımda, şiirlerimde çizerken seni,
Kendi çirkinliğimden bir güzellik yaratıyorum
Ayrıldık mı bilemiyorum şimdi yazılarımla gelişini gösterirken
Ağlayan Çiko bile gülümserken hayata, sen mi ağlıyorsun?
Gözbebeğimdeki sen, akıtma gözümdeki seni.

Şu an uyuyorsun, ben ise oturmuş sana şiirler yazıyorum
Sen bilmem kaçınıcı rüyanda salınırken
Ben aşkın girdabında boğuluyorum.
Aşklar ölür sanıyorsun oysa ölen aşk değil,
Ölen tenlerdir bilmiyorsun.
Aşkına sahip çıkan yüreğim yaralansa da
Aşka sahip çıkamayan sen gibi mayhoş değilim.
Belki bir gün sen de aşkına sahip çıkmayı öğrenirsin ama bu tende değil
Sol yanına vurgun yediğinde,
İçin içine sığmayıp, ince bir sızıda dem aldığında
Gece üstünü örtüp yalnız kaldığında,
Cehennem olan anlarda bulursun beni.

28 Nisan 2012

Paraf & Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Güzelliği İle Karanlığı Utandıran Sevgili

Güzelliği ile Karanlığı Utandıran Sevgili
Bir gün her canlı gibi yaşamamı tamamlayacağım,
Sorgu meleği gelip başıma iyi miyim, kötü müyüm onu belirleyecek.
İyiysen cennete gideceklerin arasında olacağım
Ya kötüysen tüm şairlerin arasında olacağım
Yanacak sana yazan ellerim yalan olan aşkı
Gerçekmiş gibi okuttuğum için
İsmi zikreden dilim dile gelecek, diyecek ki;
Susmadın yalan söylettirdin bana, aşka ve sevdana.
Şimdi yan;
Yan ki gerçek aşkı cekenler iniltiyle meşk etsin
Yan ki baktığın göze nazar değmesin
Yan ki duvarında ebru resmi ağlamasın Çiko misali...
Tüm yanmalardan geçip yüreğinde konaklamak isterdim
Seni kendimden çok sevmek, sana doya doya kanmak.
Olmadı işte, yar dediğim her seferinde beni sen ittin
Ne zaman affetmeye kalkışsam yeni bir yalanınla ortalığı toz dumana kattın.
Lanetli tuvalimdi aşk
Senin içindeki seni çizerek bulmaya çalışıyordum.
Cehennemdeki insansın
Kurtarmaya çalıştıkça, ben yanıyorum.
Kara bulutlar sarıyor gökyüzünü
Matemini tutuyor kırkikinci yağmurları
Toprak bedenini sarmak için can atıyor
Duyuyor musun fay kırıklarını?
Ecel kapının eşiğinde, sen ise her şeyden habersiz
Başka hangi yüreği zehirlesem diye kendine av seçerken
Avlanan sen oluyorsun ey sevgili.
Senin uğruna çok yandım
Şimdi yanma sırası sende, cehennem odunun ise bende
Affederim sanıyorsan çok yanılıyorsun.

29 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Hatıralar

Kim bilir belki Ebru sanatı ustasıyım
Ve bir kağıda seni resmediyorumdur.
Bir de hatıralarımızı
Bilirsin ebru yapmak
Hayatın içinde seni yaşamak ile eş değeri
Yani çok zor.
Zoru sevdiğim içindir belki de
Sana aşık olmam, seni sevmem, seni istemem.
Su hayattı ve sen suya damla damla düşmüş boyadın
Seni görür, sana çeşitli şekiller verirdim.
Gölüm ise beyaz bir kağıt olurdu seni çekip almak isteyen...
Oysa kendimi her zaman Mecnun olarak tarif etmişim yıllar yılı
Çölleri aşan gönlüm gözüyle gördüğü güzel uğruna
Çöl ateşi yakmaz gibi gelirdi aşk ateşi misali...
Elimde fırçam sağa sola dans ediyorum
Yeni resimler çizmek, yüreğimdaki yangını suda söndürmek için.
Seni çizmeye çalışırken gözümde damlayanlar fırçama eşlik ediyor
Sanki nereye düşeceklerini iyi biliyorlar.
Çizerken yangınımı, kendim de resmin içinde yer alıyorum
İyi bak bu resme gözlerin içinde saklı.
Gözleri senden, gözyaşı benden
Zemheriye çalmış renklerim
Ayaz tutan yüreğimi ısıtsın diye bir kaç damla yeşil damlatıyorum.
Aşk görmemiş gözlerinin yosun tutan halini çiziyorum.
Yürek yangınımın rengi olan kırmızıyı da ekledim
Cayır cayır yanıyor tuvalim
Sen ise uzaktan seyrediyorsun.
Korkma yakınlaş, seni yakmaz bu ateş
Çünkü sen aşkın ta kendisisin.

20 Şubat 2011

Şair Engelliyasamak

Hayat Parafımsın

Pervarsızca dolaşıyordum
zaman geçmek bilmiyordu
erimez karlar yağıyordu saçlarıma
içim isyanların taa ortasında
içimdeki yaralara tuz yerine yar basmak için.

Arıyordum okuduğum mısarlarda
seni görüyordum, seni hissediyordum
içimdeki Leyla oluyordun
kum denizinde kayboluyordum.

Ruhumu arındırıyordum seninle
zirifi karanlık odamda
gönül Ashab-ı Keyf uykusunda
rüyalar görüyordum
içinde sen olan
sen ki...

Azra değil misin içimdeki
kutsallığın aşkın ve sevdan değil mi?
ağlıyorum
el sürülemeyen
ulaşılamayan senin için.

Fakat sen
ebruli zamanlarda
kurşuni yalnızlığım için yazdığım şiirlerde
bir imzaydın
sen okuyordun
ben büyüyordum.

13 Haziran 2010

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

İçimdeki Kelimeler Birikti

İçimdeki kelimeler birikti
Seni öylesine severdim ki inanamazdım kıskanırdım
Kendimden nefret ederdim ama ne yapayım ki kıskanırdım ölesiye.
Kıskançlık bilirsin ki ölümle bile sonlanırdı benim şimdiki halim gibi...
Sesini duyan kulakları kesmek isterdim, kanlarıyla senin resmini yapmak,
Taparcasına izlemek isterdim senin eşsiz gönlümdeki güzelliğini...
Eline dokundukları zaman
Ellerine diş macunu sıkıp sabaha kadar bekletmek isterdim
Yavaş yavaş kırılсын isterdim benim kalbim misali...
Bunlar bile yetmezdi, içimdeki acılara gem vuramadığım zaman
Yırtıcı bir kuş gibi önüme çıkan her şeyi parçalamak isterdim.
Seni ne kadar sevdiğimi anlatacak sözlükler peşinde seyyah oldum
Savruldum oradan oraya, gördüğüm sen, duyduğum sen.
Ne seninle ne de sensiz olabiliyorum iki dünya arasında sıkıştım
Sözlerim kurşun gibi olsun diyorum susuyorum
Görmeyeyim diyorum anlık gözlerim dalıyor gözlerinin derinliklerine
Kırık aynalarda yüzün, ben lanetlendim aşkımdan gidemiyorum.
Koparsam zincirlerimi, soyunsan aşkımdan, çırılçıplak kalsam
Sensiz yaşamayı öğrensem diye düşünüyorum, içimde kıyametler kopuyor.
Seni kendimden ayırdığımda geriye ben diye bir şey kalmıyor
Acıtsan da canımı, yaksan da yüreğimi vazgeçilmezimsin.
Senden geçemediğim için sana bakan her güzden geçiyorum
Lime lime söküyorum anları, aşka koşuyorum.
Ellerim kirli, üstümde başımda kan lekeleri
Sen sar beni, sen temizle ruhumu ey aşk.

14 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

İçimdeki Şair Bozuntusuna

Sana ne söylesem ki içimdeki şair bozuntusu
Karşılık görmeden seversin seversin de neye kime bu öfken?
Sevdiğin yeşil gözlerine mi yoksa
Sevmeyi bilmeyen yeşil gözlere mi yüreğim cevap ver?
Sevdim mi, sevdim ölecek kadar
Sen kim oluyorsun ki Allah'ın verdiği alacak?
Korkak zavallısın pul kadar değer yok benim gözümde
Ağla yüreksizliğine ve şimdi yaşa değerini bilmediğin hayatı
Aşk sevda yaşamak için ne yapmalı diyorsun?
Beklemeli şair
Beklediğin kişi buna değerse ömür boyu
Yeşil gözlerinde Tanrı'yı görebiliyorsan
Şiirlerinde ona duyduğun nefreti yazmıyorsan bekle.
Aynı bedeni kullanıyoruz seninle
Yıprandım olmazı istemenden
Artık yoruldu şair
Sana son bir şans veriyorum
Ve diyorum ki;

"Ey şair, bana yağmurdan bahsetme, yağdır".

Victor Hugo

18 Ocak 2011

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

İki Kurşunluk Şiir

İki Kurşunluk Şiir

İnsanın elinde iki silah vardır her ikisi de öldürür
Bazen ise sakat bırakır yüreğini, bedenini
O silahlardan birisi kalemdir.
Ve ilk yazmaya başladığın an kurşun kalemle başlarsın
Kolay silindiği için, kolay kırıldığı için.
Ben ise her zaman kurşun kalem kullanırım sana yazarken
Yazdıkça silerim hafızamdaki güzel hatıralarımızı
Kırarım kalemi, senin kalbin misali gördüğüm için.
Bir de sözler vardır kurşun gibi deler geçer yüreği
Dil yarasına çare bulunmaz,
Defalarca özür dilense de anlamı olmaz.
Kırılan dal nasıl gövdeye bir daha tutunamaz ise;
Kırılan yürek de kıran kişiye bir daha dayanamaz.
Şözler kurşun olur mu derdim kendime olurmuş
Öldürür mü derdim, öldürüyormuş yavaş yavaş bu bedeni
Kader değil bu yazdığım yazgım olan şiirler,
Dinlediğim ağıtlar,
Şimdi sustu yüreğinin sesi yüreğimde
Şimdi sitemli sözlerden kan sızıyor kahredercesine.
Oysa bir zamanlar ne hayallerimiz vardı,
Ellerimiz hiç ayrılmayacaktı,
Gözlerine başka göz değmeyecekti, hepsi mazide kaldı.
Hayat kadar yalansın şimdi
Adını bile unuttu dilim.
Hangi yürek defalarca kırılmaya direnebilir ki?
Beni de tükettin, sözleri de zehirledin
Sazımın telini kırdın, gönül bağımı talan ettin.
Af dilemen nafiye
Yüreğimden kovuldun, toprak sarsın bedenini
Günahların boynunda asılı kalsın.
Ahlarımın hesabını vereceğin mahşer gününü bekle
İki dudağımın arasında akibetin gizli.

31 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Korkak

Cam kırılmış, her yerde kırıkları var içimdeki şair bozuntusu
Ağlayan bir çocuk görüyorum yüreğimde
Aşk mı yoksa sen misin ağlatan bu şiirleri?
Bir yere mi gitmek, kaçmak ondan kurtulmak mı istiyorsun?
O zaman sana acıyorum şair...

Adem bile cennetten sürülmüş Havva'sı için
Sen onu bile yapamıyorsun
Adem'lik adamlıktır
Adam olan kaçmaz aşktan, korkmaz sevgiden,
Yorulmaz sevdadan
Ölmekmiş, ne ölmesi yaşamak dururken onun yüreğinde...

Nereye gidersen git onu yanında götürmeyecek misin?
Diğer yazdığın şiirler gibi
Aramayacak mısın bir bakışını, bir gülüşünü ya da
Hissetmeyecek misin sana ihtiyacı olduğu zamanı?

Anlamayacak diyorsun onu nasıl sevdiğini
Anlat o zaman
Asab-ı Keyf uykusundan çıkar düşlerini
Cananın için can ol
B/aşka b/akan insanlar için yol ol.....

Ne demiş Vigtor Hugo
Ne demişse demiş mi diyorsun ağlayan gözlerle
Duymak istemiyor musun?
O zaman sen bulut olmaktan korkuyorsun.

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Kral ıplak

Yine sana yazmak geldi içimden
Belli nedeni yok birden akı verdi kelimeler g/özümden
Düşlerken seni, d/üşüyor gözlerimdeki yaşlar bir de içimdeki çocuk...
Oysa yazmayı yazılmak olarak görenlerden nefret ederdim
Şimdi ise kendi yazgımdan nefret ediyorum.
Dinliyorum p/uslu yüreğimi
Hıçkırıklara boğularak ağlıyor şiirlerin etrafında raks eden bir kadın için
Seyrediyorum harf harf k/alemimde onu görünceye dek hayal ediyorum.
Masallar aşk için yazılırsa
Ben de kendi masalımı sensiz yazıyorum artık.
Olmayan ülkeler, olmayan aşk ve sevdâ kavramları yaratırım
Hatta yanımda olmayan seni bile yaratırım yazarken sonra düşünürüm.
Yaratmak Tanrının kudreti değil mi diye
Bir ses duyar kulaklar, görür gözler, hisseder eller
Sonra...
Yine sana yazmak gelir içimden
Belli nedeni yok birden akar kelimeler g/özümden
Düşlerken seni, üşür gözlerimdeki yaşlar bir de içimdeki çocuk...
Çünkü
Kral çıplaktır.

18 Aralık 2011
Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Kusura Bakma

Kusura Bakma

Bu kaçınıcı sitem dolu sözcüklerle bezenmiş şiir
Bu kaçınıcı ayrılış, bu kaçınıcı sensiz içtiğim Kibariyeli içkiler.
Aldığımız artık dert çekmeye diyor bak sözcüklerim
Ağlıyor bir yanımda beyaz sayfa bir de kalem ve
Sana yazmaya çalışan ellerim.:.
Susma, konuş kelimelerin arasında bir yerdesin
Göster gül yüzünü
Pamuk şekeri gibi saçlarını,
İpeksi tenini,
Göster ki bitsin içimdeki iç çekişmelerle yazılmayı bekleyen şiirler
Ve hatırla
Hatırla ki, güneş yeniden doğsun karanlık k/alemime...
İçim senin aşkımdan yanarken bir türlü söyleyemedim
Kusurlu bir insan gibi kaçardım.
İçimdeki senden içimdeki aşktan içimdeki sevgi(m) 'den
Halbuki...
Senin dikkatini çekmek için türlü türlü oyunlar yapardım
En sonunda bana çarptığın günü asla unutmam.
Klasik türk filmi gibiydi adeta
Lisenin en güzel kızı ile
Fakir ama başı dik genç bir şairin buluşmasıydı.
Kitaplarımız yere düşmüş
Tek şu lafı söylemiştik birbirimize "kusura bakma"
İki üç gün içinde arkadaş olmuş
İçimdeki sese seni seviyorum demiştim.
Her şey çok güzel giderken
Yeniden ayrılık acılarına ben mahkum kalmıştım
Çünkü ben kusurdum senin için ve engeldim.
Sana bu şiirimi neden yazdığımıza gelince
Bilmem belki de
Kusurlu bir insan gibi kaçardım
İçimdeki senden, içimdeki aşktan içimdeki sevgi(m) 'den
Halbuki kusur sendin.

04 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Matruşka

Sen...
Seni yazdım kelimelerce
Severek hayalimin içinde hayalimi aradığım sen.
Sen bence Matruşka bebeği gibisin
Bende kelimelerde seni tamamlayan çocuk.
En ufak bebek aşk olsun
Yazarım aşkla karşılık göremem.
Bu günden sonra görsem değişecek mi düşüncelerimiz?
Onun bir büyüğü hasretin olsun
Nabzımdan yakınsan dağlar neden var aramızda?
Ortanca bebek ise içli bir müzik olsun
Arabeskten nefret ederdim şimdi ise çilekeş çalıyor
Ben yalanlarını dinlermiş gibi onu dinliyorum.
En büyük bebek ise yazarlar ve heykeller olsun
Her ikisi de bir şeye yaramaz derdin.
Haklısın belki de
Bak hala sana yazıyorsam belki işe yaramıyorumdur ama
Matruşka bebeği
İşe yarıyor kül tabağım olarak.
17 mart 2010
Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Melekler Şehri

Araf iki dünya arasında bir yer değil mi?
Ölümsüz olan ruhlardır
Hesap günü gelince ceza mekanizmasını işletecektir Tanrı
İşte o zaman dil dile gelecek
Göz ise ayna olacak organlarını doğru kullandın mı diye.
Yalvaracak insan, yakaracak insan ama nafile
Her ölümlü cehennem ateşini tadacak.

Affetmek Tanrının kudretidir ve her türlü nüansları düşünmüştür insanlık için
Mesela kutsal günler, bayramlar, kandiller gibi
Yalvarışları dua ile yaparsan der Tanrı ben seni duyurum
Çünkü ben size nabzınızdan daha yakınım.

Kimi insan yarı inançlıdır kimi insan ise tam inançlıdır
Kimi insan sevdiğini tanrılaştırır yazarak
Kimi insan ise bilir ki en büyük sevgili Tanrı'dır yazılarında
İkilem miydi insan yüreğinde yoksa akıl oyunu mu oynuyordu insanlık?
Orası bilinmez, bilinseydi şu an sana bu şiiri yazan kişi olmazdı.

İsyanlar içindeyim, yine sensizlikle yüzleşen bu şair yanım
Ve filmler Nüanslarla içimdeki sen ile bütünleşen
Gülümseyerek izlediğim filmler şimdi seninle birlikte aşk olup akıyor
Şair olan yüreğimde...

Oysa ben ölüm meleğidim
İçimdeki yazarak aşkı öldüren bir de aşık olduğum kişileri
Lanetli kelimeler vardı bir de sesler yalvaran yakaran insanların sesleri
İnançsızlardı ve aşkı kullanıyorlardı aşka inanmayan kişiler
Birden seni gördüm...

Sen beni görmüyordun İsrâ olan yüreğin ile yürüyordum Hz Hüseyin'e
Yorgun olan bedenim aşkı inkar ediyordu hatta belki de isyan
Kullanmak isteyenlere sevgini yasaklamıştın Melekler Şehrin de

Sana yazılarımda kavuşmak için
Ben insan olacaktım senin için
Sen ise...

Şimdi sana diyorum ki
Kimi insan yarı inançlıdır kimi insan ise tam inançlıdır
Kimi insan sevdiğini tanrılaştırır yazarak
Kimi insan ise bilir ki en büyük sevgili Tanrı'dır yazılarında
İkilem miydi insan yüreğinde yoksa akıl oyunu mu oynuyordu insanlık?
Orası bilinmez, bilinseydi şu an sana bu şiiri yazan kişi olmazdı.

27 Mayıs 2012

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Nergis

İçimdeki kelimelere seni sordum seni, anlatmasını istedim
Dinle o zaman tıka kulaklarını sadece onun sesini dinle.
Yankılar oluyor kulaklarımda, uzağı yakın eden
O senin sesin o dedi içindeki aşkının sesi.

İçimdeki kelimelere seni sordum, seni göstermesini istedim
Bak dedi kapat gözlerini sadece gönül gözüyle bak.
Rengârenk düşler görüyordum
Sudan bir tuval oluşuyordu çiziyordum
O senin görüntün dedi, içindeki sevdanın görüntüsü.

İçimdeki kelimelere seni sordum, seni istedim
Sesler işittin hiç kimsenin duyamayacağı.
Baktın gönül gözüyle rengârenk düşlerini suya çizdin dedi
Sustu.
Bir nergis çiçeği uzattı ve
Gitti!

14 Mart 2010
Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Nisa'ya Bu Sözlür

Kaybedecek neyim kaldı ki Şu hayatta?
Seni severek insanlığımı kaybeden insan olarak
Seni kaybederim diye düşünmüyorum artık...
Çünkü içimdeki yarasın seni içimden söksem atsam
Kırsam sırça köşkümü yıkılsam virane bir ev misali
Sonra yaksam içinde sen bulunan şiirlerimi
Küllerini Ganj nehrine atsam.
Çekip gitsem Yasak Şehir'e, arınsam Budistlerin arasında
İnkâr etsem her Şeyi, lanet okusam.
Senin yeşil gözlerini görmemek için, gözlerime mil çeksem
Sesini duymamak için, kulaklarımı kessem.
Yalınayak yürüsem arasam yıllarca seni, acılar çekse bedenim
Fakat yapamıyorum, yapsam senden geri kalır yanıml ne olur?
Ve anladı bu yürek aşkın düşselliğini
Yaşadı seninle en acısını, hatta senin için isyanlar etti
Ağladı gözler, bedenim Cehennem ateşini tattı.
İnsan, insanlığını
İnsan, aşkı
İnsan, beni
Kaybetti...

02 Ocak 2011

Şair Engelliyasamak

Paraf

Paraf (Son İmza)

Her son yeni bir başlangıçları doğururdu
Yeni dostluklar yeni arkadaşlıklar hatta yeni aşklar
Ve yeni şiirler...
Yazdıklarım neydi aşk mıydı sevda mıydı bunca acılar içinde,
Hayat bana son bir oyun mu oynuyor?
Trajedi miydi bu büyük aşk, bir vardın şiirlerimin içinde
Ağla Tanrım gözlerimdeki yaşlar misali
Yak bu bedeni sensizlik ile yandığım gibi...
Aşkı anlatmanın türlü türlü yolları vardır ya sevdiğim
Kimi şair isyan eder
Kimi şair ise çiçekli böcekli şiirler yazar.
İnsanı ot yerine koyduklarından dolayı
Benim de bir zamanlar otsu beyinlere yazdığım gibi...
Sana yazmak ise bir başka
Anlamak ile anlatmanın arasındaki nüanstın benim için
O nüansları görmek mi, sana benzeterek yazmak mı daha zordu
Yok sayılan, yok olan değerlerin içinde....
Şimdi ise bakıyorum o değerlere anlatmak için içimdeki o aşkı
Gözümünden sen akıyorsun özümünden ise filmler
Oysa hiç seninle bir film izlemedim ki...
Sana son yazdığım yazgım olan bir olacak bu şiir
Bir başlangıçta olmayacak
Çünkü sen olmayacaksın sana yazdığım yer olmayacak...
Ağlamak ile başlayalım bestelenmemiş türkümdün
Sesini dinlemek gibiydi her şey.
Bir müzik bu kadar güzel olabilir miydi insan yüreğini anlatan
Yoksa Cahit Baba bu müziği bestelerken seni mi hayal etmişti
Sen kimdin onun için...
Asya olabiliydin ancak bir köylü güzeli
Aşkı sorgulayan içinde
Bulduğunu sandığında kaçacak acılarınla birlikte
Hayat yanlışlıklar yalnızca arayışlar içinde yüreğin misali
Sevgi sorgulan yüreğindeki İsrâ idi artık
Bir tek senin için Hz. Hüseyin vardı Samet misali...
Sonra cemşit karşına çıktı içindeki ben gibi
Biliyordum ki
Zaman en iyi ilaçtı
İkimizde yüreği yangın yeri misaliydi
İlk sevdanı ilk şiirlerini unutturmak için...
Şimdi ise
Sana son yazdığım, yazgım olan bu şiir
Bir başlangıçta olmayacak
Çünkü sen olmayacaksın sana yazdığım yer olmayacak...

Şair Engelliyasamak

Seni Baştan Sona Hatimlemek İstiyorum

Ağladım dün gece anladım ki
Sen benim olmayacaksın şiirlerle sevdiğim kadın
Gezdim bir derviş misali bin parçaya bölündü bu yürek
Her bir parçasında sen ve aynalar vardı.
Geceydi ismim, yürüyordum kendi içimde yarattığım yalnızlığa
Güneş ay'a aşkını serenat halinde söylerken
Arıyordum içimdeki hüznümü, içimdeki çocuk gözlerini...
Aşıktım duyduğum bir sese, bir nefese
Bestelenmemiş son kalan şiirdeki mısraydı o
Belki de şiirin son kısmıydın
Nakarat olacaktı dilden dile
Ya da masalların uyku ile uyanıklık arasında duyduğu sest
Yüreğimde yankılanan...
Şimdi sana diyorum ki;
Ben seni tanımadan önce, gece gündüz aşk masalları okurdum.
Şimdi senin aşkınla ben kendim masal oldum.
Hz. Mevlana
Duy beni...

23 Ocak 2012

Sevgili Beste'ye bestelenmiş şiirdir.

Şair Engelliyasamak

Sevgiliye Gönderilmemiş Mektuplar

Yine sen olacaksın bu şiirimde bir de abuk sabuk kelimeler
Çünkü ben üstün ırk şairim sen ise bu aşkın Azrail'inin
Bir yazara göre bir kadınmış Azrail.
Haya yolu ise tavlaymış
Zarlar ise Azrail ile oyununu belirlemiş
Senin ile benim oyunumuz gibi...
Bir gün bitecekti hayat, bir gün bitecek ilişkimiz misali
Yenilgiyle sonuçlanacaktı benim için
Çünkü tüm kapıları kapatmıştın.
Yek, dü, se, cihar, penç, şeş, farsça kökenli sayılardı
İlk defa strateji değiştiriyordum.
Zar rakamlarına sevdiğim kadınlarının isimlerini koyuyordum
Senin ismimi en büyük rakama koymuştum
Seni bekliyordum artık
Kaçmak için,
Ölümden kaçmak için,
Sensizlikten kaçmak için...
Oysa sen usta bir oyuncuydun
Ben ise acemi şanssıma güveniyordum.
Aşka giden yol çift atmaktan geçiyordu
Pullar gözümün önünde uçuşur hale geldi.
Sen pullarını toplarken,
Ben hala tek pulumu kaleme götürmek için
Zarı sallayıp duruyordum.
Gelmedi, gelmiyordu
Sen kazanmak için hevesle oynarken
Ben kaybetmiş olmanın hüznünü sonbaharla paylaşıyordum.
Son pulunu da aldın
Ben mars oldum
Sen yalnız kaldın.

25 Ocak 2012

Şair Engelliyasamak

Sevmeyi Bilmez Köhne Yürekler

Zaman bir şey gösteriyor ki sen ile ben bir bütünüz artık
O kadar insan geldi geçti hayatımızdan sen ile ben hiç ayrılmadık.
Bilinmez yöne savrulduklar ötekiler belki de seni, beni kıskandılar.
Kıskanılacak neyimiz vardı bilinmez bizim için fakat
Onlar için çok şeyi ifade ediyordu.
Yüreğimizdeki insanlara verdiğimiz sevgi
Tanrı'ya duyduğumuz aşk.
Bir de senin benim üstündeki saygıyla birlikte emeğin
İnsanlar işte bunu bilmiyorlar, hissetmiyorlar anlamıyorlar
Dostluk nedir hiç yaşamamışlar ki.
Onlar hep vermeden almışlar,
Almadan vermenin tadına hiç varamamışlar.
Belki de bu yüzden yolları hep kısaydı,
Belki de bu yüzden kelimeleri hep az kaldı.
Gidenin ardından iyi ki gitti denilmesi ne kadar acıdır
İnsanın yürek dili sözcükleri salkım salkım dökülürken
Kuraklaşmış yüreklerden çıkanlara kulaklarımız hep tıkalı kaldı.
Her zaman suçlu aralar her insanı kendileri gibi gördükleri için
Çünkü etin peşindeler, duymazlar konuştuğumuz bunca kelimeleri
Belki de seninle benim diğer insanların arasındaki farkımız bu.
Yazmayı yazılmak olduğunu zanneden mahlûkatlar
Kelimelerin içindeki senin çocuksu güzelliğini görmezler.
Gönlümdeki en karanlık noktamın bittiğini görmezler
Yazarken seni Umut olur kalem İsrâ olur kelimeler
Seccadenin başında dua olur
Yitirdiklerimiz için...
Masumiyet adına ne varsa katlederler
Herkesi kendileri gibi yüreksiz bilirler.
Oysa dünyada kötüler kadar iyiler de var bundan habersizler
Dar dünyalarında nifak tohumlarını saçarlar.
Bize değmez gönül, bize kimseden zarar gelmez
Sen salına salına gezmene bak,
Sen doya doya sevmene bak,
Sen kana kana aşka dal
Bırak onlar seni pencereden izlesinler.

09 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Sihirli Sözcükler

Bir zamanlar çocuktum zaman hiç geçmezmiş gibi gelirdi
Hiçbir zaman büyümeyecekmişim gibi...
Büyüme büyü gibi gelirdi de o yüzden
Düşünce ile tanışacaktım, aşkla tanışacaktım belki de
Seninle...
Seni o kadar çok merak ediyordum ki hemen büyüdüm bak
İlk defa bunu kabul ettiğim an sen ise yanımda yoktun
İçim yanıyordu kahrımdan içiyordum Agora meyhanesinde
Ve Orhan Baba tüm şarkılarını benim için söylemişcesine
Ona eşlik ediyordum
Zamanı geri döndürmek istiyordum.
Biliyordum ki artık ne sen geri dönecektin,
Ne de zaman geri dönecekti...
İlizyon bu muydu yanımda olmayan seni yazmak mıydı?
Gönlündeki İsrâ'yı görüpte Hüseyin'in suretini çizmek miydi?
Sonra sihirli dünyamda sana sihirli sözcüklerle şiirler yazmak mıydı?
Bir küçük imzanın etrafında...
Ben o zaman Sermet Ergin'im
Mutluluk veriyorum acılarımı yok edercesine
Ben o zaman Mevlana'yım
Seni sana veriyorum ey aşk.

23 Şubat 2012

Şair Engelliyasamak

Söylenmemiş Sözler

Derya olmak mı yoksa deryanın içinde bir damla olmak mı daha zor söyle üstad?
Söyle ki bitsin Yusuf'un çektiği çile
Oysa ben de insandım benim de bir kalbim vardı bir de...
Umutlar vardı umutsuz aşkı isteyen
Kör kuyularda gördüğüm Züleyha'nın iftirası mıydı?
Yoksa gerçek aşk mıydı söyle üstad?
Söyle ki bileyim.
Nasıl bir muammadır ki bu aşk
Yanan pişman, yanmayan bin pişman.
Tutmuyorsa elin bir eli,
Bakmıyorsa gözlerin bir gözün derinliklerine
Nefes almanın bile anlamı kalmıyor,
Anlasana.

07 Şubat 2012

Şair Engelliyasamak

Sükut Sessizliğinde Gece Hüzün Kokuyor

Enteller her şeyi bildiğini zanneden
Ukaladırlar, çok konuşmazlar.
Konuştuklarından da bir şey anlaşılmaz zaten
Çünkü sağ eliyle sol kulağını tutmaya çalıştıkları için
Sağ elini sağ kulağına götürmeyi düşünmezler.
Arabesk dinlemezler dinleyeni de dışlarlar enteller
Fakat gazetede köşe yazısını okumazlar
Mankenleri eleştirirler bizi bunlar yönetiyor diye
Onlar da mankenler beyin olmadığı için
Yönetilmeye layık görürler kendilerini
En acısı bu değil mi zaten?
Ben de bir zamanlar onlar gibiydim
Seni tanımadan öncesine kadar...
Saçım uzundu, aklım kısaydı
Evrenin merkezinde bir tek ben varmışım gibi davranıyordum.
Her şeyi bildiğim için insanlara alaycı gözlerle bakıyordum ve
Küpe takardım küpenin anlamını bilmeyerek.
Sen yanımdayken hiçbir zaman bitmeyecekmiş gibi gelirdi gün
Yemekler yedik, içkiler içerdir, müzikler dinlerdik ve akşam olurdu
Seni eve bırakırdım işte o an
Sükut sessizliğinde gece hüzün kokardı
Yeni bir gün daha başlayıncaya dek...
Yine o günlerden birindeydi gülüş cümbüştü
Kahkahalarını duyan bülbüller, lal olurdu.
Yanaklarındaki gamzeyi gören güller, solardı
Ve sana bir şey soracağım dedin.
"Küpelerini çıkartır mısın? "
Tabii ki demiştim çıkartıp eline vermiştim
"Küpenin anlamını biliyor musun yoksa takmak için mi takıyorsun? "
Yakıştığını düşündüğüm için takıyorum dedim
Gülümsemiştin...
Her güzel ilişkinin en kötü yanısıdır ayrılmak
Seninle de ilişkimiz bitecekti
Ve bitti...
Geçen gün seni gördüğümde
Yine entellerin oturduğu cafeden çıkıyordun
Ben ise meyhaneden
Yine aynı müzikleri dinlemiştin
Ben ise arabesk
Bir tek değişmeyen bir şeyim kalmıştı
Küpeler
Yenilgiyi temsil eden...

13 Aralık 2011

Şair Engelliyasamak

Umut

Çanakkale geçilmez dediler ve hakikaten geçilmemişti
Anladılar savaşta yenemeyecekleri şanlı Osmanlı Ordusunu
Osmanlı diyorum bakın size
Bizim şimdi yapamadığımız birleşmeyi Osmanlı Devleti yapmıştır Çanakkale'de
Alevi'si, Sünni'si, Kürt'ü, Türk'ü, Çerkez'i, Yörük'ü bir vatan için can verdiler
Ve Anzak Baş Konsolosu ile önderimiz M.K. Atatürk arasında şu sözlere neden
olmuştur.
Cumhuriyet kurulur balo tertiplenir ve Anzak konsolosu Atatürk'e düşmanca bakar
Yaverini çağırır neden öyle baktığını öğren der.
Yaveri gider Konsolosunun yanına ve öğrenir gelir Önderimizin yanına
Şu kelimeler dökülür dilinden
Siz onun yakınına Çanakkale'de öldürmüştünüz der.
Ve Atatürk şu cevabı verir;
Onun yakınına ne işi varmış Çanakkale'de...
Bugün 18 Mart diye sana bir şiir yazmak istedim
Ve herkesin bildiği anı ile giriş yaptım.
Belki de hiç kimsenin bilmediğini sandığım aşkıma sana sunuş şeklimdir bu
Halbuki tarihsel döküman gibidir sana duyduğum, yazdığım aşk...
Sen Cumhuriyet için savaşan bir kadındın benim gözümde
Halide Edip Adıvar kadar vatan sevgisi var gece olan gönlünde Mehmedine
Çünkü annesin, çünkü kadınsın, bir kurşun değsin istemezsin, ağıtlar istemezsin
Muhammet ocağındaki askerlere...
Şiire son noktayı verirken şu sözler geldi aklıma
Kara Fatma'nın sözüdür; "ben kadınken iyi dikiş dikerdim"
Sen halen iyi şiir yazdığına göre bir umut vardır ey aşk'ı aşk yapan.

18 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Uyuyan Güzel

Ne zaman bir şiire başlasam aklıma sen bir de masallar gelir
Nerede biter bilinmez çünkü yazan bir efsane ise;
O şiir efsanevi güzelliği anlatır da o yüzden
Yazar yazar durmaksızın yazar
Yüreğindeki ateş külletmek ister küllenmez ama
Yazdıkça Anka kuşu misali olur yüreği
Küllerinden ise yeni senli aşklar yeni seni şiirler çıkar.
Aslında kelimeler efsanedir bir de sen
Şair yazdıkça efsane olduğunu iddia eder.
Görmese gözler, duymasa kulaklar, hissetmese yürek senin gibi güzeli
Ağlardı ve beklerdi yüzyıllık uykundan uyanmanı şimdi ki gibi...
Zamanın birinde sen dünyaya geldiğin gün
Büyük bir şölen tertipler kral ve kraliçe
Şölene 12 bilge kadın davet edilir çünkü 12 kişiliktir her şey
Ama 13. bilge kadın olduğu için birini davet etmezler şöleni tertipleyen kral ve kraliçe
12 bilge kadın iyi dileklerini sunarken
Öteki bilge kadın gelir ve belli yaşa gelince iğne batsın olsun der.
Hemen kral emir verir örekelerin ve iğnelerin yakılması için
Bir bilge kadın bedduayı bozamaz ama yüzyıllık uykuya daldırır seni
Rüyada gönlündeki İsrâ'yı aydınlatmak için Hüseyin'i görürsün
Oper seni uyanırsın.
Şair ise yazar
Yazdıkça anka kuşu misali olur yüreği
Küllerinden ise yeni senli aşklar yeni seni şiirler çıkar.

09 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Üç Maymun

Bir masalın kahramanı gibidir Hz.İsa
Onun ve oniki havarisi hayat hikayesini merak edişim
Ve yazmaya çalışmam.
Bakire kadından doğup ve kıyametin habercisi olacağına
İnanmak çok zor değildir benim gibi inançlı kişiler için.
Yüzyıllardır din kavgaları ne için yapılır bunu anlamam
Anlamaya da çalışmam çünkü şunu iyi bilirim ki
Göğe yükselen İsa Mesih bir gün inecek
Ve İslam'a davet edecek, İsrail tarafından Sur üfnelecek
İçimdeki insanlık işte o zaman ortaya çıkacak.
Kıyametin anlamı yenilenmek değil mi yoksa ben mi yanlış biliyorum?
Yok yok ben yanlış bilemem
Bildiğim doğruları dünyanın en güzel kadınıyla paylaştığım için.
Bilmek yanlış mı yoksa bildiklerimi etrafımla paylaşmak mı yanlış?
Pekala, neden yıllarca yargılandılar yok edildiler bilim adamları
Yakıldılar Ahmet gelecek diye diye...-
! 3. Cuma dinselğin dinsizliğidir sırlarla birlikte
Yuhanna incili, Markus incili, Matta incili, Luca incili
Ve Magdalalı Meryem incili
Allah'ın Ayetlerini çarpıtmışlardır bunlar.
Bir tek aşk kalmıştı. kulun kula duyduğu aşk
Benim sana duyduğum aşk gibi...
Dökülsün sırlar, diller çözülsün artık yeter
Herkesin bildiğine sır denilmez ki
13. Cuma gününde ölenler kimlerdi?
Siyonist miydi yoksa gerçek aşkı koruyanlar mıydı
Ya da bir kız çocuğunu koruyanlar mıydı?
Benim seni şiirlerimle koruduğum gibi...
Konuş yüreğim, konuş Magdalalı Meryem, konuş aşk
Görmedim, duymadım, bilmiyorum mu diyorsunuz?
O zaman üç maymunu oynuyorsunuz.

29 Ocak 2012

Şair Engelliyasamak

Yasemen-akroştı

Yaktım sigaramın ucundasın seni çekiyorum
öylesine hasretin içime yaralar bağlamış ki
içim acıyor seninle içimi yakmışım
oysaki zamanlar geçmezdi senin yanındayken

Aynalar bana yalan söylerdi ya da
zaman ayna değil miydi geçmişimizle yüzleştiren
sensiz ağaran saçlarımı yolduruyor hasretin
biraz daha sen var aynalarda

Senli duygular dilimden düşer bir bir
Beste olur, güfte olur, şiir olursun
dinlersin şarkılarda belki mırıldanırsın içli içli
sen şarkılarımı söyleyip, şiirlerimi okurken
ben sesine tutunurum gizli gizli

Eşsiz olan neydi diye sorardım kendime
kelimeler miydi içinde sen olan
hayat mıydı yoksa bir mucizeye bakarmış gibi
sana bakmak, seni bulmak hayatım olan kelimelerde
senli sevdalara dair

Müzikler gazeller hatta efsaneler yaratılmadı mı?
Mecnun'um Yusuf'um Kerem'im senin için
kör oldum seni gönül gözüyle gördüm
zindanlarda çürüdüm bir iftira uğruna
yandım sevda için
şimdi ise senin sesini duymak için
geziyorum il il

Ellerini hissediyorum
İstanbul'da mısın?
Sultan Ahmet Camii'den senin sesin mi yankılanıyor
yoksa?
teninin kokusunu duyabiliyorum
İzmir'de misin antik roma kalıntılarının arasında
kutsallığını gizlemişsin azra gibi el sürülmemiş
seni gönlüm görüyor el süremiyorum

Nail olmak sevdana aşkına
çizmekmiş gönül tuvalime
dinlemekmiş Tanrı'ya yakaran insan sesinde
sana şiirler yazmakmış içinde vuslat olmayan

10 Temmuz 2010
Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Yıldıza Kuşanır Geceler

Yıldıza Kuşanır Geceler

Ölmek için mi yaratıldık yoksa yaşamak için mi?

Vakti gelince tabii ki ölecek insan,
Bunu kader çizgimize işlemiş Yaradan.

İnsan bu ikilem içinde zorlanıyor
başka göz ile bakıyor dünyasına,
Seni tanımadan öncesine kadar ben de zorlanırdım.

Kahırlanırdım, içerdim, küfür ederdim

Hatta isyan ederdim Yaratana

Bir akşam seni görünce değişti her şey.

Aşk değişti, aşka bakış açım değişti,

Değişti içimdeki çocuk

Çünkü büyüdüm.

Şarkılar, şiirler seninle anlamını buldu

Ne zaman sensiz bir şiir okusam

Devrik cümlelerden düşer umutlarım.

Ne zaman sensiz bir şarkı dinlesem

Notalar başına buyruk.

Aşk mı diyorsun?

Vardır elbet yoksa neden yazsın ki bu yürek

Sevda mı diyorsun?

O da vardır seni gördüğün ilk günden beri

Bir küçük imzasın yüreğime atılan

Müzikler notasız oluşur mu, şiirler aşksız yazılır mı bilinmez ama

İsra olan gönlünde Hüseyin'i gördüm gözlerinde

Çünkü sen bir küçük imzasın Efsane şairin yüreğinde...

Şanki sana yazılmış tüm şarkılar, şanki her şiirde sen okunuyorsun

Gece örtüyor üstünü tüm yaşanmışlıkların

Yıldızlar şahit tutuluyor.

Seni nasıl sevdiğimi deniz kabukları bile biliyor

Bir sen bilmiyorsun,

Bir sen duymuyorsun

Sanki yüreğin kör, kulakların lal.

25 Mart 2012

Şair Engelliyasamak

Yıllar Ve Sen

Akşam oldu şiirleri sensiz okuma zamanı geldi yine
Derdin ki ne zaman içindekileri yazarsan o zaman büyük şair olursun
Oldum galiba ama içimde sen yoksun.

G/özümde akıp giderken yıllar film şeridi misali izlerdim seni
Kaçak oynuyorsun diyorsun biliyorum
Cesaretini topla dediğimi de duyar gibiyim.
Sana yazmak neden bu kadar zorlaştı,
Neden kelimeler yetersiz kalıyor anlamıyorum.
Belki de şairler yalan olan aşkı yazarken gerçekleri yazamazmış ya
Ben de şimdi gerçek olan senin için gerçek olan aşkı yalanmış gibi yazamıyorumdur.

Filmler vardı bıkmadan usanmadan izlediğim onlara benzeteyim senin güzelliğini
O kadar saf ve duru güzelliğin vardı ki Ayşen Guruda misali
Belki de Vecihi olmak o günlerde zor değildi.
Belki de baban Yaşar ustasıydı dürüstlük abidesi
Benim gibi uçan çılgın şaire kız vermeyecekti
Olsun vermesin yine de sevecektim seni...

Sana yazmak aslında kolay da içimdeki sana benzetmek zorlaştı
Ah bir de korkularımı yensem
Bir de Yaşar Usta gibi dürüst olan bu şair yanım...
Şeni seviyorum diye bağırırsam, çılgınlıklar atsam, ağlasam, hıçkırıklara boğulsam
İşte o zaman
G/özümde akıp giderken yıllar film şeridi misali izlerdim seni...

01 Mayıs 2012

Paraf Hanıma ithaftır.

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak

Yüzü Olmayan Adam

Bazen düşünüyorum da filmler mi bizim geleceğimizi belirliyor diye
1999 depremini üç sene önce bilmediler mi film yapımcıları
Ya da Irak'ın yönetiminin değişeceğini
O zaman anladım ki beyaz perde kara oyunun bir parçası olmuş.
İnsanların geçmişten ders çıkarmadan yaşadığı olayları gün ışığına çıkartan
Çünkü İstanbul'da daha önce de deprem olmuştu yedi şiddetinde
Irak zaten bölünlştü 90#8242; lı yıllarda...

Aslında bu sana yazdığım şiir sitemdir
Üstelik Orhan babalı çilingir sofrası etrafında
Kelimeler çilingir olacak açacak yüreğimdeki kapıları...

Neden geldin beni buldun ki kendi dünyamda kendi kendime yaşıyordum
Yüzü olmayan adam misali
Çünkü kaçıyordum insanların iğrenç bakışlarından, acımalarından
Yazıyordum durmadan onun matematik problemi çözdüğü gibi
Her ikimiz de arıyorduk çünkü
Neyi aradığımızı bile bilmeden...

Onun yanına bir erkek çocuğu gelmişti, senin benim yanıma geldiğin gibi
Matematik öğrenmek istiyordu, senin aşkı öğrenmeyi istediğin gibi
Öğrendi çocuk, sen de öğrendin.
İkimiz de kaçmaya çalışıyorduk çünkü
Yüzü olmayan adamı suçsuz yere polisler arıyordu
Beni ise yorgun yüreğim.

Yazmak içindeki nefreti, aşkı ve sevdayı görmek değil mi?
Bir film karesi misali geçerken kelimeler an an izlersin
O anlık hayaller olmasaydı sen olmazdın
Yüzü olmayan adamın yüreğinde...

08 Nisan 2012

Efsane Etrafoğulları

Şair Engelliyasamak